

"לדורות" סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם פרטי: צילה	שם משפחה: גובניצקי
---------------	--------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם נעורים:	בלועזית Gubnizki	שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גובניצקי
תאריך לידה: 1925	מין: ז / נ	בלועזית Zila
ארץ לידה: אוקראינה	בלועזית Chechnik	מקום לידה (ישוב, מחוז): צ'צ'לניק
שם פרטי ושם נעורים של האם: ברוניה		שם פרטי של האב: אברהם
שם נעורים של האישה:		(אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה):
ארץ המגורים: אוקראינה	בלועזית Chechnik	מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: צ'צ'לניק
חבר בארגון או בתנועה:	מקצוע לפני המלחמה:	השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: עשר כיתות
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): צ'צ'לניק במחוז ויניצה באוקראינה		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? גטו צ'צ'לניק		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
תאריך השחרור: 18.3.1944	מקום השחרור: גטו צ'צ'לניק	
לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)? ויניצה		האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?
שם האנייה (אם עלה בדרך הים):	שנת עליה:	מקומות/מחנות בדרך לארץ:

אנא ספרי/ על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון

נולדתי בצ'לניק שבאוקראינה. חייתי עם אמי ושתי אחיותיי דוסיה ואידה, . אבי נפטר בשנת 1936 לאחר שחזר פצוע מן המלחמה עם פינלנד. בשנת 1941 סיימתי 10 כיתות לימוד, וביולי אותה שנה זו פלשו הגרמנים.

נא ספרי/ על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביוזבראט/תנועות נוער/מחנת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוקואציה למרכז ברית המועצות):

הם אספו את כל היהודים בכיכר המרכזית, מי שניסה להימלט נורה למוות. אני ניסיתי להימלט ליער סמוך, נוריתי ברגליי פעמיים על ידי הגרמנים, אך הצלחתי להימלט. החלטתי לחזור מאוחר בלילה בחסות החשיכה. מכרה שלי עבדה כאחות לפני שהנאצים כלאו אותה בגטו. הלכתי ישירות אליה והיא הוציאה את הקליעים. נשארתי לגור בגטו עם אמי ושתי אחיותיי. הגטו היה מורכב משלושה רחובות ועליו שמרו שוטרים אוקראינים מקומיים. הגרמנים העניקו לרומנים שליטה בחלק מאוקראינה כפרס על היותם בעלי ברית של הגרמנים, צ'לניק נמצאה בחלק זה.

תחת הרומנים פעלה המשטרה המקומית האוקראינית, שהיתה אחראית על אכיפת הסדר. באחד הימים שני חיילים גרמנים, שברחו מן החזית, נכנסו לגטו והחלו להתעלל ביהודים. הם לקחו קבוצת יהודים והובילו אותה אל היער הסמוך על מנת להוציאם להורג. אני הייתי בין אותם יהודים. למזלי, ביער הסמוך פעלו פרטיזנים, ואחד מהם קלט את המתרחש. הוא לבש בגדים של קצין נאצי בכיר ויצא לקראתנו רכוב על סוס. הוא שאל את שני הגרמנים מה פשר מעשיהם, והאם יש להם אישור להימצא ביער. כשהם החלו לגמגם, הוא איים עליהם שאם לא יחזרו מיד לחזית הוא - יוציאם להורג בו במקום. כך ניצלו חיינו בפעם הראשונה. לאחר מכן חזרנו לגטו.

כעבור שנתיים מפקד המשטרה האוקראינית המקומית חיתן את בתו. הוא רצה לגרום לרומנים לחסל את כל היהודים בגטו ולכן לחתונה הוא הזמין את כל חברי המשטרה האוקראינית ואת מפקד הז'נדרמריה הרומנית (מעין משטרה רומנית שלה היו כפופים השוטרים האוקראינים). במהלך החתונה הוא שיכר את המפקד הרומני. לאחר שזה השתכר הם גררו אותו החוצה וירו בו למוות. את גופתו הם תכננו לגרור אל תוך הגטו, כך שכאשר הרומנים ימצאו אותה בבוקר הם יחשבו כי אלה היהודים שרצחו אותו - ויחליטו לחסל את כל אוכלוסיית הגטו. בפועל, לאחר שהחלו לגרור את גופתו בשלג הם נתקלו בסויר של המשטרה הרומנית, שירתה בהם למוות. הרומנים רתחו על רצח המפקד, הם פנו אל החתונה, הוציא את כל המשתתפים החוצה, הכריחו אותם לפשוט את נעליהם והצעידו אותם קילומטרים בשלג, יחפים. רובם מתו מן הקור. כך ניצלו חיינו בפעם השנייה. המושל הרומני, שמונה ע"י הגרמנים כאחראי על אזור הגטו, דרש מאתנו שוחד ללא הרף, תוך איומים להוציא את כל היהודים להורג. בלית ברירה הבאנו לו את כל שדרש - פעם אחת דרש שעון זהב, פעם אחרת בחורה צעירה, או שרשרת זהב. זה יכל להיות כל דבר. לא הייתה לנו ברירה אלא למלא אחר דרישותיו. בזכות השוחד שהוא קיבל הרומנים לא היו אכזריים אלינו כמו הגרמנים. בזכות השוחד הם הוציאו אותנו לעבודה בחקלאות, ובסוף יום העבודה הם הרשו לנו לקחת חלק מן התבואה - תפוחי אדמה, סלק, חיטה. כמו כן, השכנים האוקראינים שלנו סייעו לנו להבריח מוצרי מזון אל תוך הגטו, תוך סיכון חייהם.

יום אחד הרומנים ביקשו 25 בחורים צעירים לעבודה במספנה באודסה. לרוע מזלם של אותם בחורים מסכנים מי שביקשו את אותם בחורים היו הגרמנים שהיו באותה עת באודסה. לא ראינו יותר אף אחד מהם, כולם נרצחו על ידי הגרמנים לאחר שסיימו לעבוד. יחד עם אותה קבוצת נערים היה אמור לצאת בעלי לעתיד. למזלי ולמזלו הוא לא יכל לסגור את ידו השמאלית וכך ניצלו חייו, שכן הוא לא היה מתאים לעבודה. ב-18 למרץ, בשנת 1944 הצבא האדום נכנס אל צ'לניק וחילץ אותנו מן הגטו. כל משפחתי שרדה - אני, אמי ושתי אחיותיי.

אנא ספרי/ על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

לאחר השחרור התחלתי ללמוד בנקאות בצ'לניק, ובמשך 40 שנה עבדתי בבנק המקומי. שם קיבלתי סיכת הצטיינות על היותי עובדת מצטיינת - הופתעתי מאוד, שכן היחס ליהודים לא היה שווה. בשנת 1947 התחתנתי עם בעלי ובהמשך נולדו לנו שני בנים.

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

נא ספרי על חייר בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בשנת 1990 עליתי לישראל עם בעלי ובני, שמתגורר כיום בנתניה. כיום יש לי שתי נכדות, שני נכדים ונין אחד. בני השני גר היום בגרמניה עם אשתו. אני מרוצה מאוד מחיי בישראל. עברתי ארבעה ניתוחים קשים, שאין סיכוי שהרופאים באוקראינה היו מצליחים לבצע אותם. רק בזכות הרופאים בישראל אני מספרת היום את סיפור חיי.
כאשר עליתי לישראל הגשמת את החלום של סבתי. כשהייתי קטנה היא נהגה להגיד לי שזה חלומה להיקבר בישראל, משום שאומרים שבאדמת ישראל אין תולעים ולכן גופתה תישמר שלמה לעד.

בת ים. ספטמבר 2009

עריכה: אלינה נאור